ஒரு சனிக்கிழமை

Written by சந்திரவதனா
Wednesday, 01 July 2009 09:16 - Last Updated Friday, 29 January 2010 09:23

கோடை அவரசரமாக ஓடி விட்டது போலிருந்தது. குளிர் நகரமெங்கும் பரவிக் கிடந்தது. மரங்கள் இலைகளை உதிர்த்துக் கொண்டிருந்தன. மனிதர்கள் வழமை போலவே நடமாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். கனடாவின் தேசியச்சின்னம் என்ற அந்தஸ்தைப் பெற்றிருந்த மேப்பிள் இலைகள் குவியல் குவியலாய் வீதியோரங்களில் ஒதுங்கியும், சப்பாத்துக் கால்களுக்குள் மிதிபட்டும், காற்றோடு அலைந்து கொண்டும் திரிந்தன.

நானும், கணவரும் அன்றைய சனிக்கிழமை வழமைக்கு மாறாக எனது பகுதி நேர வேலைகளில் ஒன்றின் அதிகாரியான திருமதி சீக்கிளர் வீட்டை நோக்கிப் பயணித்தோம். திருமதி சீக்கிளர் என்னிடம் ஒரு உதவி கேட்டிருந்தாள். எனது கணவர் அவளது கணவருக்கு கணினியில் ஒரு டிஷைன் போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். எனது கணவர் வரைவதில் நிறைய ஆர்வம் உள்ளவரும், கணினியில் இந்த வழியில் நிறைய அறிந்து வைத்திருப்பவரும் என்பது அவளுக்கு ஏற்கெனவே தெரிந்திருந்ததாலேயே இந்த உதவியைக் கேட்டிருந்தாள்.

நாமும் மறுக்கவில்லை. ஜேர்மனியருக்கு இப்படியான உதவிகள் செய்வதில் தயக்கம் காட்ட வேண்டிய அவசியம் பெரிதாக இல்லை. நேரம் இருக்கும் பட்சத்தில் செய்யலாம். உதவி செய்த நேரத்தையும், செய்த உதவியின் கனத்தையும் கணக்கிட்டு அதற்குரிய பணத்தை தந்து விடுவது அவர்களது நல்ல பழக்கங்களில் ஒன்று.

எங்கள் வீட்டிலிருந்து எட்டுக் கிலோ மீற்றர்கள் தூரத்தில் இருக்கும் அந்த வீட்டைக் கண்டு பிடிப்பதில் சிரமம் எதுவும் இருக்கவில்லை. முதல்நாள் இரவே கணினியில் அந்த வீட்டு முகவரியைக் கொடுத்து பாதையைப் பிறின்ற் பண்ணி எடுத்திருந்தோம்.

ஐந்து மாடிகளைக் கொண்ட அந்த வீடு நாம் வாழும் ஸ்வெபிஸ்ஹால் நகரையொட்டிய உன்ரர்முன்கைம் என்னும் சிறிய கிராமத்தில் அமைந்திருந்தது. அந்தக் கிராமத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு வீட்டைச் சுற்றியும் ஆஹோர்ன் (மேப்பிள்), பியர்க்கே (அரசு)... போன்ற பெரிய பெரிய விருட்சங்கள் இலைகளை உதிர்த்துக் கொண்டிருந்தன.

வீட்டின் வாசற்கதவில் அனேகமான எல்லா ஜேர்மனிய வீடுகளும் போலவே மேப்பிள் இலைகளோடு வேறும் சில குறிப்பிட்ட இலைகளும், வாடா மல்லி போன்ற பூக்களும் கலந்து செய்யப்பட்ட மலர் வளையம் தொங்கியது. எமது நாட்டில் பேயைக்கலைக்க வேப்பிலையைப் பயன் படுத்தியது போல ஜேர்மனியில் மேப்பிள் இலைகளைப் பயன் படுத்தியிருக்கிறார்கள். வீட்டு வாசலில் மேப்பிள் இலைகள் தொங்கினால் பேய் வீட்டை நெருங்காது என்பது ஜேர்மனியர்களின் நெடுங்கால நம்பிக்கை. ஆனாலும் ஏன் அதைக் கொழுவுகிறோம் என்று தெரியாமல் வெறுமனே அழகுக்காகக் கொழுவுவர்கள்தான் இன்று அதிகமானோர்.

நாம் அழைப்புமணியை அழுத்த முன்னரே திருவாளர் சீக்கிளர் கதவைத் திறந்து கைகுலுக்கி எம்மை வரவேற்றார். நான் வேலை பார்க்கும் அலுவலகத்தில் ஓரிரு தடவைகள்தான் அவரைச் சந்தித்திருக்கிறேன். ஜேர்மனிய மொழியில் பிரசுரமான புத்தகங்களில் நல்ல படைப்புகள் அடங்கிய புத்தகங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து

1 / 4

Written by சந ்திரவதனா
Wednesday, 01 July 2009 09:16 - Last Updated Friday, 29 January 2010 09:23

அவைகளை ஒலி வடிவத ்துக ்கு மாற ்றுவதே அந ்த அலுவலகத ்தின ் வலேை. ஆனால ் அது திருமதி சீ க ்கிளருக ்குச ் சொந ்தமான அலுவலகம ். திருவாளர ் சீ க ்கிளர ் விளம ்பர சம ்பந ்தமான இன ்னொரு அலுவலகத ்தை வறேு இடத ்தில ் சொந ்தமாக நடாத ்துகிறார ். கோர ்ட ், சூட ் அணிந ்து அதிகாரி என ்ற பிரதிபலிப ்போடு மட ்டுமே எனக ்குத ் தரிந ்த அவர ் வீ ட ்டிலே கட ்டகை ் காற ்சட ்டயைுடன ் ரீ சரே ்ட ் மட ்டும ் அணிந ்து மிகவும ் சாதாரணமாகக ் காட ்சியளித ்தார ். சிரிப ்பு மட ்டும ் எப ்பொதும ் போல ் அப ்பாவித ்தனமாக ஆனால ் அழகாக இருந ்தது.

வீ டு வடிவமைக ்கப ்பட ்டு மிகுந ்த கதகதப ்பாக இருந ்தது. வரவறே ்பறை அமரிக ்க ஸ ்ரலைில ் சமயைலறைக ்கும ், சாப ்பாட ்டு அறைக ்கும ், விருந ்தினர ் அறைக ்கும ் இடைகளில ் சுவர ்களோ, மறிப ்புகளோ இல ்லாமல ் பரிதோக அமைந ்திருந ்தது. தளபாடங ்களிலும ், மசேை விரிப ்புகளிலும ், திரைச ்சீ லைகளிலும ், அழகை விட அதிகமாகப ் பணம ் மிளிர ்ந ்தது. மதை ்தனெ ்ற பரிய சோபாவில ் அமர ்ந ்த போது நரேதெிரே இருந ்த பிளாஸ ்மா தொலைக ்காட ்சி எங ்கள ் ஊர ் திரயைரங ்குகளை ஞாபகப ் படுத ்தியது. அவரும ் எம ்மோடு அமர ்ந ்து கதைக ்கத ் தொடங ்கினார ்.

"எங ்கே திருமதி சீ க ்கிளர ்?" கடே ்டனே ்.

"அவளுக ்குக ் கொஞ ்சம ்; தலயைிடி. சரியான அலுப ்பு. இன ்னும ் படுக ்கயைில ் இருக ்கிறாள ்!" என ்றவர ் "உங ்களுக ்காக சலைோன ் (சிலோன ்) தயேிலை வாங ்கி வதை ்திருக ்கிறனே ். தநேீ ர ் அருந ்துகிறீ ர ்களா?" என ்று கடே ்டார ்.

"இல ்லயைில ்லை. இப ்பொதுதான ் காலயைுணவை எடுத ்தோம ். திருமதி சீ க ்கிளரும ் எழுந ்த பின ் அருந ்தலாம ். இப ்பொது வலேயைைத ் தொடங ்கலாம ்" என ்றோம ்.

"நல ்லது" என ்ற படி எழுந ்த அவர ் சாப ்பாட ்டு மசேைக ்கு லப ்ரொப ் பைக ் கொண ்டு வந ்தார ். எனது கணவர ் தனது வலேயைைத ் தொடங ்கினார ். நான ் சோபாவில ் அமர ்ந ்த படியே பாத ்தகைக ் கூடைக ்குள ் அடுக ்கப ்பட ்டிருந ்த சஞ ்சிகைகளில ் இருந ்து ஒரு ஜரே ்மனிய சஞ ்சிகயைை எடுத ்து வாசிக ்கத ் தொடங ்கினனே ். மனம ் சஞ ்சிகயைில ் முழுவதுமாக லயிக ்காமல ் கவனங ்கள ் சிதறிக ் கொண ்டே இருந ்தன.

திருவாளர ். சீ க ்கிளர ் கோப ்பிக ்கொட ்டகைளை கோப ்பி மஷினுக ்குள ் கொட ்டி உரிய பொத ்தானை அழுத ்தினார ். கோப ்பிக ் கொட ்டகைள ் அரைபடும ் சத ்தத ்தைத ் தொடர ்ந ்து கோப ்பி சிந ்தத ் தொடங ்கியது. தண ்ணீ ரைக ் கொதிக ்க வதை ்து தநேீ ரும ் தயாரித ்தார ். குளிர ்சாதனப ் பட ்டியில ் இருந ்து பட ்டரை வளியில ் எடுத ்தார ். பாணை மஷினில ் மலெ ்லிய துண ்டுகளாக வடெ ்டி பட ்டரைப ் பூசினார ். ஒரு தட ்டு (Tray) எடுத ்து கோப ்பிக ்குவளை, தநேீ ர ்க ்குவளை, பாண ் வகைக ்கப ் பட ்டிருந ்த கோப ்பை, குடிகோப ்பை, சீ னி, பால ், கரண ்டி எல ்லாவற ்றயைும ் வதை ்துக ் கொண ்டு வரவறே ்பறை வாசலோடு ஓட ்டியிருந ்த படிகளில ் ஏறி மலேே கொண ்டு சனெ ்றார ்.

மலேதோன ் படுக ்கயைறை இருக ்கிறது என ்று முதலே சொல ்லியிருந ்தார ். தனது மனவைிக ்குத ்தான ் காலயைுணவை எடுத ்துச ் சலெ ்கிறார ் என ்பதை என ்னால ் ஊகிக ்க முடிந ்தது. பல ் துலக ்காமலே கட ்டிலில ் அமர ்ந ்த படியே, காலயைுணவை உண ்பது இவர ்களின ் வழக ்கங ்களில ் ஒன ்று. எம ்மைப ் போல முதலில ் தநேீ ர ் அருந ்தி பின ்னர ் காலயைுணவு என ்பது இவர ்களிடம ் இல ்லை. தநேீ ர ், கோப ்பி, காலயைுணவு எல ்லாமே ஒன ்றாகத ்தான ் நடக ்கும ். மலேே அவர ்கள ் மிகமிக மதெுவாகக ் கதைக ்கும ் சத ்தம ்

ஒரு சனிக்கிழமை

Written by சந்திரவதனா
Wednesday, 01 July 2009 09:16 - Last Updated Friday, 29 January 2010 09:23

கேட்டது. மீண்டும் அவர் கீழே வந்து எம்மோடு சில கதைகளும் வீட்டின் வேலைகளும் என்று செய்து கொண்டிருந்தார். துடைத்தார். அடுக்கினார். குப்பை நிரம்பிய பையை எடுத்துச் சென்று வெளியில் இருக்கும் அதற்குரிய வாளிக்குள் போட்டு விட்டு வந்தார்.

பெரிய அதிகாரி என்ற தோரணையோ, தான் ஆண் என்ற மிடுக்கோ இன்றி வீட்டு வேலைகளெல்லாம் தனக்கே உரியவை என்பது போன்ற அவரது செயற்பாடு எனக்குள் வியப்பை ஏற்படுத்தியது. இதையெல்லாம் எனது கணவரும் கவனிக்கிறார் என்பதில் எனக்கு சந்தோசமாகக் கூட இருந்தது.

அரை மணித்தியாலத்தின் பின் மீண்டும் மேலே சென்ற திருவாளர் சீக்கிளர் தட்டை ஏந்தியபடி கீழே வந்தார். திருமதி சீக்கிளர் காலையுணவை முடித்திருந்தாள். கழுவ வேண்டிய குவளைகளையும், கோப்பைகளையும் டிஸ்வோஷருக்குள் அடுக்கி விட்டு மீண்டும் "ஏதாவது குடிக்கிறீர்களா, சாப்பிடுகிறீர்களா?" என்றார் எம்மை நோக்கி.

இம்முறை "ஏதாவது குடிக்கிறோம்" என்றோம். அப்பிள் ஜூசும், ஒறேஞ் ஜூசும், வெள்ளைச் சோடாவும் கொணர்ந்து மேசையில் வைத்து கிளாசுகளையும் வைத்தார். மீண்டும் மேலே போய் வந்தார்.

ஒரு மணி நேரத்துக்குப் பின் மிக மெதுவாக திருமதி சீக்கிளர் படிகளில் இறங்கி வந்து கொண்டிருந்தாள். அந்த இடைவெளியில் அவள் தலைமயிரைக்கழுவி, குளித்திருப்பது தெரிந்தது. மிக மெல்லிய சிறிய உருவம். சற்றுப் பிசகினாலும் ஒரு சூனியக் கிழவியின் தோற்றத்தை நினைவு படுத்தக் கூடிய முகம். அந்த முகத்தில் எப்போதும் போல ஒட்டி வைத்த ஒரு புன்னகை. திருவாளர் சீக்கிளரின் இயல்பான, அப்பாவித்தனமான சிரிப்போடு ஒட்டாத செயற்கை கலந்த புன்னகை. 50வயது என்று சொல்ல முடியாத விதமாக முக அலங்காரம். கூடவே இளமை தெளிக்கும் ஆடைத் தேர்வு.

திருவாளர் சீக்கிளர் விரைந்து சென்று படிகளிலேயே அவளின் உதட்டோடு தன் உதட்டை அழுத்தி, "அன்பானவளே எப்படி இருக்கிறாய், நலம்தானே?" என்று கேடடார். திருமதி சீக்கிளர் அளந்து விட்டது போல "ஆம்" என்ற படி நேராக என்னிடம் வந்து நட்போடு கைகுலுக்கினாள். தாமதமாக எழுந்து வந்ததற்காக என்னிடம் மன்னிப்புக் கேட்டாள். எனது கணவரிடமும் சென்று கைலுகுலுக்கி நான்கு வார்த்தைகள் பேசி விட்டு மீண்டும் வந்து என்னோடு சோபாவில் அமர்ந்து கொண்டாள்.

"எனது இனிமையானவளே, என்ன குடிக்கப் போகிறாய்?" திருவாளர் சீக்கிளர் அவளிடம் கேட்டார். "சூடாக ஸ்ரோபெரி தேநீர்" என்றாள். மீண்டும் தண்ணீர் கொதிக்க வைத்து ஸ்ரோபெரி தேநீர் தயாரித்து வந்து கொடுத்தார். கொடுக்கும் போது மீண்டும் அவளது உதடுகளோடு தனது உதட்டை அழுத்தி, கண்ணுக்குள் கண்கள் பார்த்து "நான் உன்னைக் காதலிக்கிறேன்" என்றார். அவளும் பதிலாக "நானும் உன்னை மிகவும் காதலிக்கிறேன்" என்றாள்.

திரும்பிச் சென்றவர் எங்களுக்கும் இலங்கைத் தேயிலையில் தேநீர் தயாரித்து ஒரு குவளை நிறைய தேநீரும், தனித்தனியாக பால், சீனியும் கொண்டு வந்து மேசையில் வைத்தார். கூடவே பட்டரும், கிரான்பெரி ஜாமும் தடவிய சில ரோஸ் பண்ணிய பாண்துண்டுகளும், சீஸ் சீவல்களும், கேக் துண்டுகளும், பிஸ்கிற்றுகளும் வைத்து சாப்பிடும் படி சொன்னார். எனது கணவரும் வந்திருந்து நால்வருமாக தேநீர்

3 / 4

ஒரு சனிக்கிழமை

Written by சந்திரவதனா
Wednesday, 01 July 2009 09:16 - Last Updated Friday, 29 January 2010 09:23

அருந்தி, சிறிதளவு அவைகளைச் சாப்பிட்டு, நிறையவே கதைத்தோம். இலங்கையைப் பற்றி மிகுந்த ஆர்வத்தோடு நிறையக் கேட்டார்கள். ஆறு வருடங்களின் முன் தாம் அங்கு கண்டிப் பகுதிக்குச் சுற்றுலா போய் வந்ததாகச் சொன்னார்கள்.

ஒரு மணி நேரம் கதைகளிலேயே கரைந்தது. முடிவில் தமது ஐந்து மாடி வீட்டின் ஒவ்வொரு மாடியையும் எம்மை அழைத்துச் சென்று காட்டினார்கள். குளியலறைகளும், படுக்கையறைகளும், விருந்தினருக்கான அறைகளும் என்று அது ஒரு அரண்மனை போலக் காட்சியளித்தது. இருவருக்கு மிக அதிகம் அந்த வீடு. வீட்டின் கீழே உள்ள நிலக்கீழ் அறைகளைக் கூட ஒரு அலுவலகமாக அழகாக உருவாக்கி வைத்திருந்தார்கள். கூடவே sauna, solarium என்று வீட்டுக்குள் வசதிகள் நிறைந்திருந்தன.

மீண்டும் கணவர் வேலையைத் தொடங்கி விட்டார். நானும் சஞ்சிகையில் மூழ்கி ஏதோ ஒரு அரவத்தில் நிமிர்ந்த போது சமையலறையின் மூலையில் உதடுகள் பொருத்தி மிகத் தீவிரமாக முத்தமிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள் அந்த ஐம்பது வயதுத் தம்பதிகள். சட்டென்று தலையைத் தாழ்த்திக் கொண்டேன். இது ஐரோப்பியாவில் சாதாரணம் என்றாலும் எனது மேலதிகாரிகளை அந்தத் தோற்றத்தில் பார்ப்பது சற்றுச் சங்கடமாகவே இருந்தது.

தொடர்ந்த ஒவ்வொரு பொழுதுகளிலும் திருவாளர் சீக்கிளர் திருமதி சீக்கிளருக்குத் தேவையான உதவிகள் மட்டும் என்றில்லாமல் தேவைக்கு மீறியவைகளைக் கூடச் செய்து கொண்டிருந்தார். எனது கணவரும் திருவாளர் சீக்கிளருக்குப் பிடித்த மாதிரி டிஷைன் போட்டு முடித்தார்.

தம்பதிகள் இருவருமாக எமக்கு பெரிய நன்றி சொல்லி உரிய பணத்தையும் கையில் தந்தார்கள். விடை பெற்ற போது `ஆண்கள் இப்படியும் இருக்கலாம்` என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக நடந்து கொண்ட திருவாளர் சீக்கிளரின் செயற்பாடுகளை எனது கணவரும் கவனித்தார் என்பதில்தான் எனக்குள் அதிக திருப்தியும், மகிழ்ச்சியும் ஊஞ்சலாடியது.

எல்லாம் கார் கதவைத் திறக்கும் வரைதான். காருக்குள் இன்னும் நான் சரியாகக் கூட ஏறி இருக்கவில்லை. எனது கணவர் "உவன் என்ன சரியான விடுபேயனா இருக்கிறான். பொம்பிளையாப் பிறக்க வேண்டியவன்." என்றார்.

சந்திரவதனா
12.11.2008

பிரசுரம் - யுகமாயினி (December 2008)

கருத்துக்கள்

4 / 4